

Usnesením ze dne 10. prosince 2020 Soudní dvůr (šestý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgie) dne 26. října 2020 – Q, R, S v. United Airlines, Inc.

(Věc C-561/20)

(2021/C 128/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobci: Q, R, S

Žalovaná: United Airlines, Inc.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 3 odst. 1 písm. a) a článek 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, tak, jak je vykládá Soudní dvůr, vykládány v tom smyslu, že cestující má vůči leteckému dopravci, který není dopravcem Společenství, nárok na náhradu škody, pokud do cílového místa určení dorazil v důsledku zpoždění na posledním dílčím úseku letu s místem odletu a příletu na území třetí země a bez mezipřistání na území členského státu se zpožděním v rozsahu tří hodin nebo více, a tento dílčí úsek letu je součástí letu s přestupem, který má jako první místo odletu letiště na území členského státu, jako jeden celek jej provádí tento letecký dopravce a cestujícím byl prostřednictvím jediné rezervace zarezervován u dopravce Společenství, který žádný úsek tohoto letu neprovozuje?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je nařízení č. 261/2004, je-li vykládáno ve smyslu první otázky, v rozporu s mezinárodním právem, zejména se zásadou, že každý stát má úplnou a výlučnou svrchovanost nad svým územím a svým vzdušným prostorem, protože podle tohoto výkladu má být unijní právo použito na situaci, která nastala na svrchovaném území třetí země?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko) dne 2. listopadu 2020 – F, A, G, H, I v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-579/20)

(2021/C 128/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, pobočka Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobci: F, A, G, H, I

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Zaručuje čl. 15 písm. c) kvalifikační směrnice⁽¹⁾ ochranu pouze ve výjimečných situacích, kdy míra svévolného násilí charakterizující mezinárodní nebo vnitrostátní ozbrojený konflikt dosáhne takové vysoké úrovně, že existují závažné důvody se domnívat, že civilista bude v případě vrácení do dotyčné země nebo případně regionu vystaven z pouhého důvodu své přítomnosti na území dotyčné země nebo dotyčného regionu skutečně nebezpečí ohrožení ve smyslu tohoto ustanovení? A je třeba takovou výjimečnou situaci chápat jako „most extreme case of general violence“ ve smyslu rozsudku N. A. v. Spojené království⁽²⁾?

V případě záporné odpovědi na první část první otázky:

- 2) Musí být čl. 15 písm. c) kvalifikační směrnice vykládán v tom smyslu, že také nižší míra svévolného násilí, než je ta, která je v souvislosti s výše uvedenou výjimečnou situací relevantní, ve spojení s osobní a individuální situací žadatele, může vést k tomu, že existují závažné důvody se domnívat, že žadatel bude v případě návratu do dotyčné země nebo dotyčného regionu vystaven nebezpečí ohrožení ve smyslu této právní úpravy?

V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

- 3) Je třeba v této souvislosti použít pohyblivou stupnici, která rozlišuje podle míry svévolného násilí a s ní souvisejícího stupně závažnosti individuální situace? A jaká osobní a individuální situace může hrát roli při posuzování orgánů rozhodujících o žádosti o azyl a vnitrostátního soudu?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 4) Je slučitelné s článkem 15 kvalifikační směrnice, aby byla žadateli, který se nachází v situaci, ve které je míra svévolného násilí nižší, než je ta, která je ve výše uvedené výjimečné situaci relevantní, a jenž může prokázat, že je (mimo jiné) specificky dotčen z důvodu skutečností vlastních jeho osobní situaci, přiznána doplňková ochrana výlučně na základě čl. 15 písm. a) nebo b) této směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepracované znění) (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

⁽²⁾ ESLP, 17. července 2008, CE:ECHR:2008:0717JUDO02590407.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, Sitzungsort Amsterdam
(Nizozemsko) dne 24. listopadu 2020 – E. K. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Věc C-624/20)

(2021/C 128/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, Sitzungsort Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: E. K.

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Jsou členské státy příslušné stanovit, zda je právo pobytu na základě článku 20 SFEU jako takové dočasné povahy či není dočasné povahy, nebo to musí být definováno unijním právem?
- 2) Použije-li se výklad podle unijního práva: Je při použití směrnice 2003/109/ES⁽¹⁾ nutno rozlišovat mezi různými závislými právy pobytu, která mají státní příslušníci třetích zemí podle unijního práva, mezi něž patří také závislé právo pobytu, které je přiznáno rodinnému příslušníkovi občana Unie podle směrnice 2004/38/ES, a právo pobytu na základě článku 20 SFEU?